



תת"ע 11640/12/21 - מדינת ישראל נגד חנא שורוש

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 11640-12-21 מדינת ישראל נ' שורוש
תיק חיצוני: 27151683581

בפני	כבוד השופטת שרית קריספין
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד זרה
נאשם	חנא שורוש

פסק דין הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 4.5.21, הודעת תשלום קנס בגין חציית קו הפרדה רצוף, שאין בצדו קו קטעים (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "כנראה שכחו לצבוע את הקו. אני צילמתי ואני מבקש להציג את התמונות מהמקום. אני לא מכיר את האזור. אני רואה שאין סימנים, כאילו בכוונה עשו את זה ולא צבעו והשוטר ישב שם בצד. נעשה לי פה עוול".

מטעם המאשימה, העיד רס"מ אסייה אברה, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח שסומן ת/1 וסרטון ממצלמת הגוף של העד, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו שתי תמונות- נ/1, סימון קו הפרדה במקום העבירה, נ/2- סימון קו הפרדה במקום בו עמד העד.

על פי גרסת המאשימה, ביום 4.5.21, בסמוך לשעה 14:37, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב רוחמה, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו לצומת עם דרך שלמה, נצפה על ידי העד כאשר הוא פונה שמאלה, תוך חציית קו הפרדה לבן רצוף.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא שמתי לב אין שם קו הפרדה".

העד ציים בדו"ח כי "שטח הסימון נראה היטב" וכן, "תמרורים תקינים".

עמוד 1



ב-ת/2, ניתן היה לראות את המתואר בעמוד 4 לפרוטוקול, שורות 8 עד 10.

העד נחקר והשיב כי ניתן לטעמו לראות את סימן הקו הפרצוף גם ב-נ/1, אך הסכים כי הקו לא "בשיאו" וכי בהמשך, כמתועד ב-נ/2, הקו מסומן בצורה ברורה יותר וכן הוסיף כי ברחוב רוחמה מוצב תמרור המורה על פניה שמאלה בלבד.

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, אך לא ראה את הקו המסומן ביציאה מרחוב רוחמה.

הנאשם נחקר והשיב כי כפי שניתן לראות ב-נ/1, הסימון אינו ברור ומהזווית בה ישב ברכב, לא יכול היה להבחין בו.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה, ציין העד באופן כללי כי קיימים תמרורים במקום, אבל בעדותו בבית המשפט, העיד כי מדובר בתמרור, ביחיד, האוסר על פניה שמאלה מרחוב רוחמה.

בנסיבות אלה, לא ברור מדוע לא ציין העד בדו"ח, מפורשות, איזה תמרור מוצב במקום והיכן.

עוד כתב העד, כי "שטח הסימון על פני הכביש נראה היטב", בעוד שעסקין בקו הפרדה ולא בשטח הפרדה וכן, העד הסכים כי הקו אינו מסומן כהלכה, כעולה מעמוד 4 לפרוטוקול, שורות 13 עד 17.

מדברים אלה, עלה ספק בליבי אם אכן בדק העד את מצב הקו והתמרורים בצומת, בטרם האכיפה.

הנאשם עמד על גרסתו, ועדותו בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין.

בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על החלטתו בתיק קודם וקבע:

"... בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה... הוא עלול גם להטעות שלא במכוון. על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה... לעולם קיימת".



לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

מורה על ביטול הדיון.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין אל הנאשם.

ניתן היום, ז' אדר ב' תשפ"ב, 10 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.